

<b>מירא- statement</b> <b>challenge- קושיא</b> <b>question- שאלה</b> <b>answer- תירוץ</b> <b>proof- ראייה</b>	<b>חולקים- disputants</b> <b>נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review</b> <b>מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</b> <b>מעשה- story</b>
<b>מקרא- key:</b>	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גדול יום הגשמים מתחיית המתים, דאילו תחיית המתים לצדיקים, ואילו גשמים - בין לצדיקים בין לרשעים.	רבי אבהו:											
ופליגא דרב יוסף												
מתוך שהיא שקולה כתחיית המתים - קבעה בתחיית המתים.	דאמר רב יוסף:											
גדול יום הגשמים כיום שניתנה בו תורה, שנאמר (דברים ל"ב) יערף כמטר לקחי, ואין לקח אלא תורה, שנאמר (משלי ד') כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו.	רב יהודה:											
יותר מיום שניתנה בו תורה, שנאמר יערף כמטר לקחי מי נתלה במי - הוי אומר: קטן נתלה בגדול.	רבא:											
כתיב יערף כמטר לקחי, וכתיב תול כטל אמרת - אם תלמיד חכם הגון הוא - כטל, ואם לאו - עורפהו כמטר.	רבא רמי:											
כל העוסק בתורה לשמה תורתו נעשית לו סם חיים, שנאמר (משלי ג') עץ חיים היא למחזיקים בה, ואומר (משלי ג') רפאות תהי לשרך, ואומר (משלי ה') כי מצאי מצא חיים. וכל העוסק בתורה שלא לשמה נעשית לו סם המות, שנאמר יערף כמטר לקחי, ואין עריפה אלא הריגה, שנאמר (דברים כ"א) וערפו שם את העגלה בנחל.	תניא, היה רבי בנאה אומר:											
ליתי מר ליתני:	רבי ירמיה לרבי זורא:											
הלש לבאי, ולא יכילנא.	אמר ליה: [רבי זורא]											
לימא מר מילתא דאגדתא.	[רבי ירמיה]											
מאי דכתיב (דברים כ') כי האדם עץ השדה, וכי אדם עץ שדה הוא? אלא משום דכתיב (דברים כ') כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת, וכתיב אתו תשחית וכרת. הא כיצד? אם תלמיד חכם הגון הוא - ממנו תאכל ואתו לא תכרת, ואם לאו - אתו תשחית וכרת.	אמר ליה: [רבי זורא] הכי אמר רבי יוחנן:											
מאי דכתיב (משלי ז') ברזל בברזל יחד, לומר לך: מה ברזל זה, אחד מחדד את חברו - אף שני תלמידי חכמים מחדדין זה את זה בהלכה.	רבי חמא ברבי חנינא:											
למה נמשלו דברי תורה כאש, שנאמר (ירמיהו כ"ג) הלא כה דברי כאש נאם ה', לומר לך: מה אש אינו דולק יחיד - אף דברי תורה אין מתקיימין ביחיד.	רבה בר בר חנה:											
מאי דכתיב (ירמיהו כ') חרב אל הבדים ונאלו - חרב על שונאיהן של תלמידי חכמים שעוסקין בד בבד בתורה, ולא עוד אלא שמתפשין, שנאמר ונאלו, ולא עוד אלא שחוטאין: כתיב הכא ונאלו וכתיב התם (במדבר י"ב) אשר נואלנו ואשר חטאנו, ואיבעית אימא מהכא: (ישעיהו י"ט) נואלו שרי צען [וגו'] התעו את מצרים.	והיינו דאמר רבי יוסי בר חנינא:											
למה נמשלו דברי תורה כעץ, שנאמר (משלי ג') עץ חיים היא למחזיקים בה, לומר לך: מה עץ קטן מדליק את הגדול - אף תלמידי חכמים, קטנים מחדדים את הגדולים.	רב נחמן בר יצחק:											
הרבה למדי מרבתי ומחברי יותר מרבתי, ומתלמידי יותר מכולן.	והיינו דאמר רבי חנינא:											
כתיב (ישעיהו כ"א) לקראת צמא התיו מים, וכתיב (ישעיהו נ"ה) הוי כל צמא לכו למים - אם תלמיד הגון הוא - לקראת צמא התיו מים, ואי לא - הוי כל צמא לכו למים.	רבי חנינא בר פפא רמי:											
כתיב (משלי ה') יפוצו מעינתך חוצה, וכתיב (משלי ה') יהיו לך לבדך אם תלמיד הגון הוא - יפוצו מעינתך חוצה, ואם לאו - יהיו לך לבדך.	רבי חנינא בר חמא רמי:											
למה נמשלו דברי תורה למים, דכתיב הוי כל צמא לכו למים - לומר לך: מה מים מניחין מקום גבוה והולכין למקום נמוך, אף דברי תורה אין מתקיימין אלא במי שדעתו שפלה.	רבי חנינא בר אידו:											
למה נמשלו דברי תורה לשלשה משקין הללו: במים, ובין, ובחלב. דכתיב הוי כל צמא לכו למים, וכתיב (ישעיהו נ"ה) לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב, לומר לך: מה שלשה משקין הללו אין מתקיימין אלא בפחות שבכלים, אף דברי תורה אין מתקיימין אלא במי שדעתו שפלה.	ואמר רבי אושעיא:											
כדאמרה ליה ברתיא דקיסר לרבי יהושע בן חנניה: אי, חכמה מפוארה בכלי מכוּעך - אמר לה: אביך רמי חמרא במני דפחרא. - אמרה ליה: אלא במאי נירמלי? - אמר לה: אתון דחשביתו - רמו במאני דהבא וכספא. - אזלה ואמרה ליה לאבוה. רמיא לחמרא במני דהבא וכספא, ותקיף. אתו ואמרו ליה. אמר לה לברתיא: מאן אמר לך הכי? אמרה ליה: רבי יהושע בן חנניה. קריוהו, אמר ליה: אמאי אמרת לה הכי? - אמר ליה: כי היכי דאמרה לי - אמרי לה.												
והא איכא שפירי דגמירי:												
אי הו סנו - טפי הו גמירי.												
דבר אחר: מה שלשה משקין הללו אין נפסלין אלא בהיסח הדעת, אף דברי תורה - אין משתכחין אלא בהיסח הדעת.												
גדול יום הגשמים כיום שנבראו שמים וארץ, שנאמר (ישעיהו מ"ה) הרעיפו שמים ממעל ושחקים יולו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני ה' בראתיו. בראתים לא נאמר, אלא בראתיו.	רבי חמא ברבי חנינא:											
גדול יום הגשמים, שאפילו ישועה פרה ורבה בו, שנאמר תפתח ארץ ויפרו ישע.	רב אושעיא:											
אין הגשמים יורדים אלא אם כן נמחלו עונותיהן של ישראל, שנאמר (תהלים פ"ה) רצית ה' ארצך שבת ושבתי יעקב נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה.	רבי תנחום בר חנילאי:											

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story <b>מקרא-key:</b>	<b>מימרא-statement</b> ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>ראיה-proof</b>
---	---

תענית-מאימתי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אתון מהכא מתניתו לה, אגן מהכא מתנינן לה (מלכים א' ח') ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת וגו'.	זעירי מדיהבת לרבינא:										■	
אין הגשמים נעצרון אלא אם כן נתחייבו שונאיהן של ישראל כליה, שנאמר (איוב כ"ד) ציה גם חם יגולו מימי שלג שאול חטאו.	רבי תנחום בריה דרבי חייה איש כפר עכו:										■	◇
אתון מהכא מתניתו לה, אגן מהכא מתנינן לה (דברים י"א) ועצר את השמים ואבדתם מהרה.	זעירי מדיהבת לרבינא:										■	
אין הגשמים נעצרון אלא בשביל ביטול תרומות ומעשרות, שנאמר ציה גם חם יגולו מימי שלג.	רב חסדא:										■	◇
מאי משמע?											^	
בשביל דברים שצוית אתכם בימות החמה ולא עשיתם - יגולו מכם מימי שלג בימות הגשמים.	תנא דבי רבי ישמעאל:										!	
אין הגשמים נעצרון אלא בשביל מספרי לשון הרע, שנאמר (משלי כ"ה) רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר.	רבי שמעון בן פזי:										■	◇
אין הגשמים נעצרון אלא בשביל עזי פנים, שנאמר (ירמיהו ג') וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך וגו'.	רב סלא אמר רב המנונא:										■	◇
כל אדם שיש לו עזות פנים סוף נכשל בעבירה, שנאמר ומצח אשה זונה היה לך.	רב סלא אמר רב המנונא:										■	
בידוע שנכשל בעבירה, שנאמר היה לך ולא נאמר יהיה לך.	רב נחמן:										■	
כל אדם שיש לו עזות פנים מותר לקרותו רשע, שנאמר (משלי כ"א) העז איש רשע בפניו.	רבה בר רב הונא:										■	
מותר לשנאותו, שנאמר (קהלת ח') ועז פניו ישנא, אל תקרי ישנא אלא ישנא.	רב נחמן בר יצחק:										■	
אין הגשמים נעצרון אלא בשביל ביטול תורה, שנאמר (קהלת י') בעצלתים ימך המקרה בשביל עצלות שהיה בישראל שלא עסקו בתורה נעשה שונאו של הקדוש ברוך הוא מך, ואין מך אלא עני, שנאמר (ויקרא כ"ז) ואם מך הוא מערכך, ואין מקרה אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (תהלים קד) המקרה במים עליוותיו.	רב קטינא:										■	◇
מהכא (איוב ל"ז) ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם, ואין אור אלא תורה, שנאמר (משלי ו') כי נר מצוה ותורה אור.	רב יוסף:										■	
בהיר הוא בשחקים											■	
אפילו בשעה שרקיע נעשה בהורין בהורין להוריד טל ומטר - רוח עברה ותטהרם.	תנא דבי רבי ישמעאל:										■	
אין הגשמים נעצרון אלא בעון גזל, שנאמר (איוב ל"ו) על כפים כסה אור - בעון כפים כסה אור, ואין כפים אלא חסם, שנאמר (יונה ג') ומן החמס אשר בכפיהם, ואין אור אלא מטר, שנאמר (איוב ל"ז) יפיץ ענן אורו. מאי תקנתיה - ירבה בתפלה. שנאמר (איוב ל"ו) ויצו עליה במפגיע, ואין פגיעה אלא תפלה, שנאמר (ירמיהו ז') ואתה אל תתפלל בעד העם הזה [נגו'] ואל תפגע בי.	רבי אמי:										■	◇
מאי דכתיב (קהלת י') אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל - אם ראית רקיע שקיהה כברזל מלהוריד טל ומטר - בשביל מעשה הדור שהן מקולקלין, שנאמר והוא לא פנים קלקל. מה תקנתן - יתגברו ברחמים, שנאמר (קהלת י') וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה - כל שכן אם הוכשרו מעשיתן מעיקרא.	רבי אמי:										■	◇
אם ראית תלמיד שלמודו קשה עליו כברזל - בשביל משנתו שאינה סדורה עליו, שנאמר (קהלת י') והוא לא פנים קלקל. מאי תקנתיה - ירבה בשיבה, שנאמר (קהלת י') וחילים יגבר. ויתרון הכשיר חכמה - כל שכן אם משנתו סדורה לו מעיקרא.	ריש לקיש:										■	◇